Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26530
Copyright: Admont, Benediktinerstift

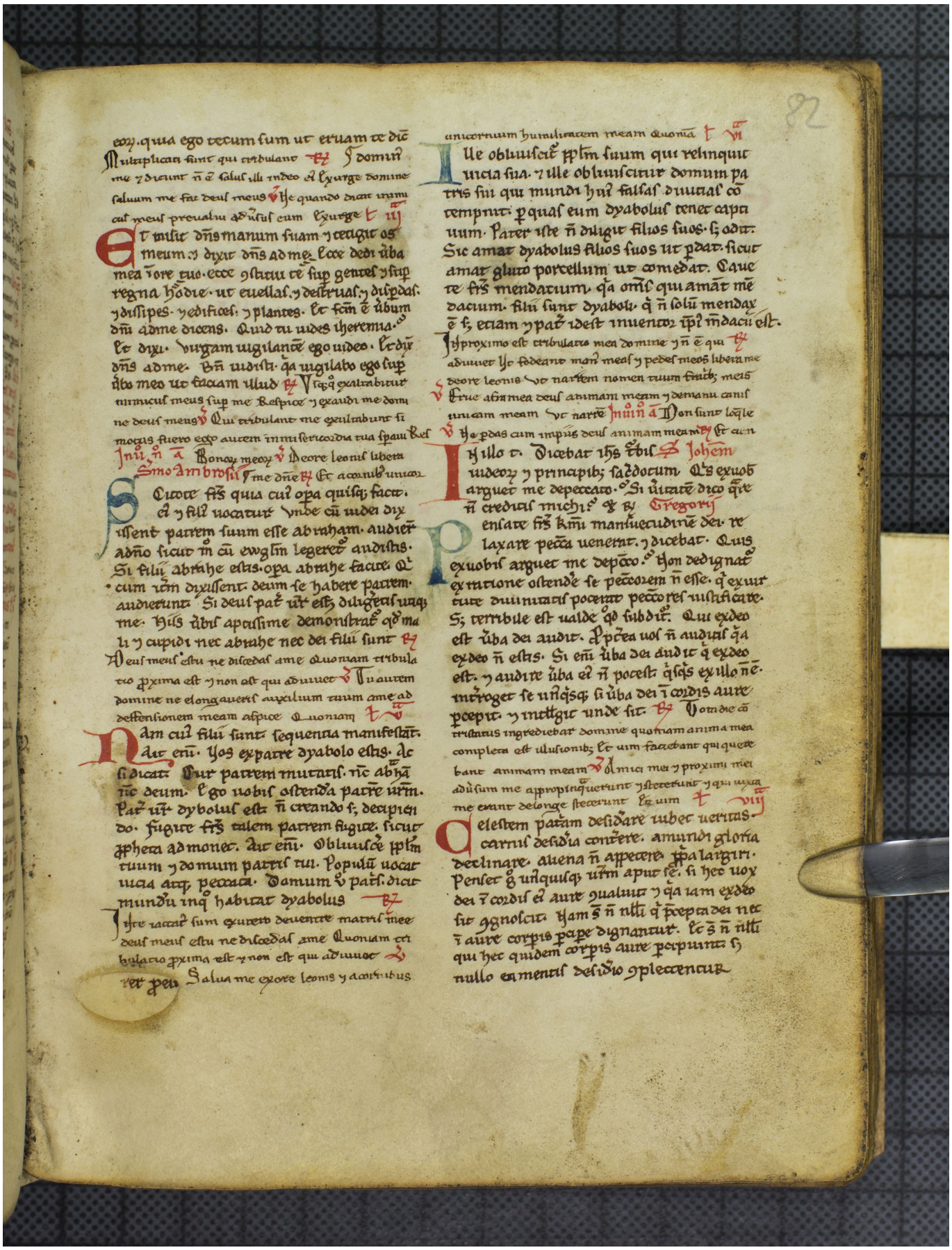

eorꝫ. quia ego tecum sum ut eruam te dicit
Multiplicati sunt qui tribulant ℟ Domine
me ꝫ dicunt ñ est salus illi in deo eius Exurge domine
saluum me fac deus meus ℣ Ne quando dicat inimicus meus prevalui adversus eum Exurge ℣ vij
Et misit dñs manum suam ꝫ tetigit os
meum ꝫ dixit dñs ad me. Ecce dedi verba
mea in ore tuo. ecce constitui te super gentes ꝫ super
regna hodie. ut evellas. ꝫ destruas. ꝫ dispdas.
ꝫ dissipes. ꝫ edifices. ꝫ plantes. Et factum est verbum
dñi ad me dicens. Quid tu vides hieremia.
Et dixi. Virgam vigilantem ego video. Et dixit
dñs ad me. Bene vidisti. quia vigilabo ego super
verbo meo ut faciam illud ℟ Vsque quo exaltabitur
inimicus meus super me Respice ꝫ exaudi me domi
ne deus meus ℣ Qui tribulant me exultabunt si
motus fuero ego autem in misericordia tua speraui Ps
Inui. ñ a Honora me ꝫ ℣ De ore leonis libera
Sm̃o Ambrosii me dñe ℟ Et accessit unus
Quicunque filius quia cui opa quisq; facit.
ei ꝫ filii vocantur Vnde cū iudei dixi
issent patrem suum esse abraham. audierē
adhuc sicut in cū euglm̃ legeret audistis.
Si filii abrahe estis. opa abrahe facite. Qui
cum iam dixissent. deum se habere patrem.
audierunt. Si deus pat̃ vestr̃ est. diligetis utq;
me. His verbis apertissime demonstrat̃ quod ma
li ꝫ cupidi nec abrahe nec dei filii sunt ℟
Deus meus estu ne discedas a me Quoniam tribula
tio proxima est ꝫ non est qui adiuuet ℣ Tu autem
domine ne elongaueris auxilium tuum a me ad
defensionem meam aspice Quoniam t ℣ vij
Nam cui filii sunt. sequenta manifestat.
Aut enim. Vos ex patre diabolo estis. ac
si dicat. Cur patrem mutatis. nec abhā
nec deum. Ego vobis ostendam patrem vrm.
Pat̃ vr̃ diabolus est. ñ creando s. decipiendo. fugite fis̃ talem patrem fugere. sicut
ꝓpheta admoneat. Aut enim. Obliuisce ꝓplm
tuum ꝫ domum patris tui. Populū vocat
vicia atq; peccata. Domum v̄ patris. dicit
mundū inq habitat diabolus ℟
Ipse vocatus sum exurgit deuente matris mee
deus meus estu ne discedas a me Quoniam tri
bulatio proxima est ꝫ non est qui adiuuet ℣
ret pen Salua me ex ore leonis ꝫ a cornibus
unicornium humilitatem meam Quoniam t ℣ vij
Ille obliuiscit ꝓplm suum qui relinquit
vicia sua. ꝫ ille obliuiscitur domum pa
tris sui qui mundi hui falsas diuitias con
tempnit. ꝓ quas eum diabolus tenet capti
uum. Pater iste ñ diligit filios suos. s. odit.
Sic amat diabolus filios suos ut pdat. sicut
amat glirio porcellum ut comedat. Caue
te fis̃ mendacium. qa omnis qui amat men
dacium. filii sunt diaboli. q ñ solū mendax
est s. etiam ꝫ pat̃ idest inuentor ipi mendacii est.
Ipse proximo est tribulatio mea domine ꝫ ñ est qui ℟
adiuuet Vt fodeant manus meas ꝫ pedes meos libera me
de ore leonis Vt narrem nomen tuum fratribus meis
℣ Erue a gladio meam deus animam meam ꝫ de manu canis
unicam meam Vt narrem nomen tuum fratribus meis
℣ Ne pdas cum impiis deus animam meam ℟ Et cum
Ihesu illo t. Dicebat ihs̃ turbis Sc̄ Johem
iudeorꝫ ꝫ principibus sacerdotum Qis̃ ex vobis
arguet me de peccato. Si veritatem dico quare
ñ credistis mihi. Et ℟ Gregorij
Pensare fis̃ kmi mansuetudinem dei. re
laxare peccata uenerat. ꝫ dicebat. Quis
ex vobis arguet me de peccato. Non dedignat̃
ex ratione ostendere se peccatorem ñ esse. q exur
gere diuinitatis poterat peccatores iustificare.
S; terribile est valde quod subdit. Qui ex deo
est verba dei audit. Propterea vos ñ audiatis qa
ex deo ñ estis. Si enim verba dei audit q ex deo
est. ꝫ audire verba ei ñ potest. qsq; ex illo ñ e.
interroget se unusq; si verba dei in cordis aure
percepit. ꝫ intelligit unde sit. ℟ Tom die cū
tristitia ingrediebar domine quoniam anima mea
completa est illusionibus Et cum facebant qui queri
bant animam meam ℣ Amici mei ꝫ proximi mei
adiusum me appropinquerunt ꝫ steterunt ꝫ qui iuxta
me erant de longe steterunt Et cum t ℣ vij
Celestem patriam desiderare iubet ueritas.
carnis desidia contere. a mundi gloria
declinare. aliena ñ appetere. ꝓpria largiri.
Penset q unusquisq; vrm̃ apud se. si hec voꝫ
dei in cordis eius aure qualiter ꝫ qa iam ex deo
sit agnoscit. Iam s ñ nisi q precepta dei nec
in aure corporis pape dignantur. Et s ñ nisi
qui hec quidem corporis aure percipiunt. s;
nullo ea mentis desidio gplectentur